

சாரீரம்,

ஆத்துமா மற்றும் ஆவி

மனிதர்கள் விலங்குகளில் இருந்து மாறுபட்டவர்களாக இருக்கின்றார்கள், ஏனென்றால் நம்மால் கடந்த காலத்தைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்த்து, அதை நிகழ்காலம் மற்றும் எதிர்காலம் ஆகியவற்றுடன் தொடர்புபடுத்த முடியும் மற்றும் மரணத்திற்குப் பின்பு வாழ்வின் சாத்தியக்கூறு பற்றி வியப்படைய முடியும். கிடைக்கின்ற தகவல்களை ஒன்றாக வைத்துப் பார்ப்பதன்மூலம், வாழ்வு என்பது நோக்கம் ஒன்றைக் கொண்டுள்ளது, மற்றும் இந்த வாழ்வு முடிந்த பின்பு ஏதோ ஒரு வகையான இருப்பு நமக்காக காத்திருக்கிறது என்று நாம் யூகிக்க முடியும்.

நமது சுதந்தரம்

பாவத்தின் காரணமாக மரணம் இந்த உலகத்தினுள் வந்தது (ஆதி. 3:17-19; ரோமர் 5:12; 1 கொரி. 15:22). இது, ஆதாமும் ஏவாளும், பிசாசின் பொய்யை (யோவா. 8:44) நிலைக்கச் செய்த சர்ப்பத்தின், “நீங்கள் சாகவே சாவதில்லை!” (ஆதி. 3:4) என்ற பேச்சைக் கவனித்ததால் தேவன் கொடுத்த தண்டனையாயிருந்தது. அவர்கள் பாவம் செய்தபோது ஆவிக்குரிய மரணம் (ரோமர் 6:23; 1 தீமோ. 5:6; யாக். 1:15) ஏற்பட்டது, மற்றும் தேவன் அவர்களிடத்திலிருந்து ஜீவ விருட்சத்தை நீக்கிப்போட்டதால் உடலுக்குரிய மரணம் தொடங்கிற்று (ஆதி. 3:22, 23). தேவன் ஆதாமிடத்தில், “நீ பூமியிலிருந்து எடுக்கப்பட்டபடியால், நீ பூமிக்குத் திரும்புவாய்” என்று கூறினார் (ஆதி. 3:19).

“சாகவே சாவாய்” (ஆதி. 2:17) என்று தேவன் ஆதாம் மற்றும் ஏவாள் ஆகியோருக்குக் கொடுத்த வாக்குத்தத்தம் அவர்களின் எல்லா சந்ததிகளுக்கும் உண்மையாயிற்று. நாம், “அன்றியும், ஒரே தரம் மரிப்பதும், ... மனுஷருக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியே” என்று வாசித்தாலும் (எபி. 9:27), இந்த சத்தியத்தை அறிவதற்கு தெய்வீக ஆதாரமலத்திலிருந்து வெளிப்படுத்துதல் நமக்குத் தேவைப்படுவதில்லை. முதல் மரணத்தில் இருந்து (ஆபேலின் மரணம்; ஆதி. 4:8) இப்போது வரையிலும், மரணம் என்பது எல்லாருடைய முடிவாகவும் எதிர்பார்க்கப்பட்டுள்ளது. வானத்திற்கு நேரடியாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட ஏனோக் (ஆதி. 5:24; எபி. 11:5) மற்றும் எலியா (2 இரா. 2:11) ஆகியோர் மாத்திரமே இதற்கு விதிவிலக்காக உள்ளனர்.

நாம் அறியும் ஆர்வம் உள்ளவர்களாய் இருப்பதால், “நாம் மரிக்கும் போது என்ன நடக்கிறது? உடலின் மரணத்திற்குப் பின்பும் பிழைத்திருக்கும் பகுதியொன்று நம் வடிவமைப்பில் ஏதேனும் உள்ளதா? அதன்பின்பு நாம் எவ்வாறு இருப்போம்? மரணத்தின் கதவுக்கு அப்பால் இன்னொரு வட்டாரத்திற்கு இன்னொரு இருப்பிற்கு நாம் பிரவேசிப்போமா? அப்படியென்றால் அந்த இருப்பு எதைப்போன்று இருக்கும்?” என்று கேட்பது நமக்கு இயல்பானதாகவே உள்ளது.

நமது அழியும் தன்மை

அழியாமையைக் கொண்டுள்ள பிதாவாகிய தேவன், குமாரனாகிய தேவன் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவராகிய தேவன் (1 தீமோ. 6:15, 16; 1:17ஐயும் காணவும்) ஆகியோருக்கு நேர்மாறாக நாம் அழியக்கூடியவர்களாக இருக்கின்றோம் என்று வேதாகமம் போதிக்கிறது. Thnetos என்ற கிரேக்க வார்த்தையினால் வெளிப்படுத்தப்படுகின்ற நமது அழியும் தன்மையைப் பற்றிய பின்வரும் குறிப்புகளைக் கவனியுங்கள்: (1) “சாவுக்கேதுவான உங்கள் சரீரத்தில் பாவம் ஆளாதிருப்பதாக” (ரோமர் 6:12); (2) கிறிஸ்து, “சாவுக்கேதுவான உங்கள் சரீரங்களையும் உயிர்ப்பிப்பார்” (ரோமர் 8:11); (3) “சாவுக்கேதுவாகிய இது சாவாமையையும் தரித்துக் கொள்ள வேண்டும்” (1 கொரி. 15:53); (4) சாவுக்கேதுவாகிய இது சாவாமையையும் தரித்துக் கொள்ளும்போது (1 கொரி. 15:54); (5) “சாவுக்கினமான ... மாம்சத்திலே” (2 கொரி. 4:11); மற்றும் (6) “மரணமானது ஜீவனாலே விழுங்கப்படுவதற்காக” (2 கொரி. 5:4). இந்தக் குறிப்புகள் ஒவ்வொன்றிலும் சாய்வெழுத்துக்களில் உள்ள “சாவுக்கேதுவான” அல்லது “சாவுக்கினமான” அல்லது “மரணம்” என்ற வார்த்தைகள் மனிதனின் மாம்சமான பாகமான உடலை மறைமுகமாய்க் குறிப்பிடுகின்றன. 1 கொரிந்தியர் 15:53, 54ல் கூறப்படவில்லை என்றாலும், சந்தர்ப்பப் பொருளில் காணும்போது, உடல் என்பது “மரணத்திற்கு ஏதுவானது” மற்றும் “அழியக்கூடியது” என்றே பவுல் குறிப்பிட்டார் என்பது தெளிவாகிறது. முன்னதாக அவர், “அழிவுள்ளதாய் விதைக்கப்படும், அழிவில்லாததாய் எழுந்திருக்கும்” (1 கொரி. 15:42ஆ) என்றும், “ஜென்ம சரீரம் விதைக்கப்படும், ஆவிக்குரிய சரீரம் எழுந்திருக்கும்” (1 கொரி. 15:44அ) என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

உயிர்த்தெழுப்பப்பட்ட நமது உடல்கள் அழியாமையுடையவைகளாயிருக்கும் (1 கொரி. 15:53, 54), இது அவைகள் தற்போதைய நிலையில் அழியும் தன்மை கொண்டுள்ளன என்பதை மறைமுகமாக உணர்த்துகிறது. நமது தற்போதைய உள்ளான மனுஷன் அல்ல ஆனால் நமது தற்போதைய உடல்களே அழியுந்தன்மையுடையது என்று வேதாகமம் குறிப்பிடுகிறது.

நமது வடிவமைப்பு

நமது வடிவமைப்பு பற்றிய நமது எண்ணப்போக்கு, நாம் மரிக்கும் போது என்ன நடக்கும் என்பது பற்றிய நமது முடிவின்மீது வழக்கமாகச்

செல்வாக்குச் செலுத்துகிறது. நமது உடல்கள்தான் நம்முடைய எல்லாழம் என்று நாம் நம்பினால், மரணம் என்பது குறைந்தபட்சம் அந்த வேளையில் நமது இருப்பின் முடிவு என்று நாம் நம்பலாம். இதற்கு மறுபுறத்தில், நமது உடல்கள் என்பவை நமது வடிவமைப்பின் ஒரு பாகம்தான் என்று நாம் நம்பினால், நமது உடல்கள் மரித்த பின்னும் கூட நாம் ஏதோ ஒரு வடிவில் இருக்கத் தொடருகின்றோம் என்று நாம் நம்பலாம்.

நாம் இருக்கின்ற வகையில் தேவன் நம்மைப் படைத்தார்: “தேவன் தம்முடைய சாயலாக மனுஷனைச் சிருஷ்டித்தார் ...” (ஆதி. 1:27). நாம் உடலாக மாத்திரம் இருக்கின்றோம் மற்றும் அந்த உடல் தேவனுடைய சாயலில் உருவாக்கப்பட்டது என்றால், நாம் ஏதோ சில வகையில் உடல் ரீதியாகத் தேவனுக்கு ஒப்பாக இருப்போம். விஷயம் இப்படியிருக்கு மென்றால், தேவன் பெண்ணைப் போல் இருக்கின்றாரா அல்லது ஆணைப்போல் இருக்கின்றாரா? ஆவியாயிருக்கின்ற தேவன் (யோவா. 4:24), இந்த கிரகத்தில் நாம் வாழ்வதற்கு அவசியமானவைகளாக நாம் கொண்டுள்ள வாய், பற்கள், வயிறு, கால்கள் மற்றும் அதே இயல்பான உடல் ஒன்றைக் கொண்டுள்ளாரா?

உடலைப் பற்றிப் பவுல், “மேலும் மண்ணானவனுடைய சாயலை நாம் அணிந்திருக்கிறதுபோல, வானவருடைய சாயலையும் அணிந்துகொள்வோம்” என்று எழுதினார் (1 கொரி. 15:49). நமது உடல்கள் இப்போது மண்ணுக்குரிய சாயலைக் கொண்டிருந்து, பிற்பாடு வானவருக்குரிய சாயலைக் கொண்டிருக்கும் என்றால், அவை இப்போது வானவருக்குரிய சாயலைக் கொண்டிருப்பதில்லை என்றாகிறது. நாம் உயிர்ப்பிக்கப்படும் போது வானவருக்குரிய சாயலைக் கொண்டிருப்போம். தேவன் தமது சாயலாக மனிதனைப் படைத்தபோது, இந்த உடலானது அவரது சாயலில் படைக்கப்படவில்லை; மாறாக, நாம் ஏற்கனவே “வானவருக்குரிய சாயலைக் கொண்டிருந்தோம்.” தேவன் ஆவியாயிருப்பதால், மனிதனின் ஆவிதான் தேவனுடைய சாயலைக் கொண்டதாக இருக்கவேண்டும். இது, ஒவ்வொரு நபரும் ஒரு ஆவியைக் கொண்டுள்ளார் மற்றும் அந்த ஆவி தன்னைப் படைத்த தேவனின் சாயலைக் கொண்டுள்ளது என்று கருத்துத் தெரிவிக்கிறது.

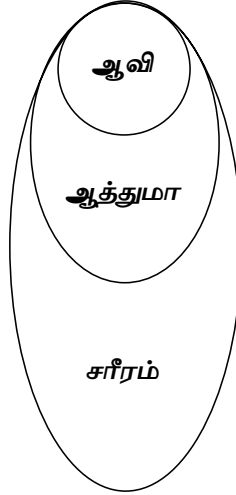
பவுல் நம்மை, சரீரம், ஆத்துமா மற்றும் ஆவி என்பதாக விவரித்தார் (1 தெச. 5:23). தேவனுடைய வசனமானது ஆத்துமாவையும், ஆவியையும், கணுக்களையும் பிரிக்கத்தக்கதாக உள்ளது (எபி. 4:12). இவைகள் பிரிக்கப் படக்கூடுமென்றால், இவைகள் ஒரே மாதிரியானவைகளாக இராது.

இந்தக் காரணத்தினால், நாம் மூன்று பகுதிகளால் வடிவமைக்கப்பட்ட “மூம்மையான ஜீவிகளாய்” [“trichotomous”] இருக்கின்றோம் என்று நாம் முடிவு செய்தாக வேண்டும். பிதா, குமாரன் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவர் ஆகியோர் (மத். 28:19) ஒரே தேவனில் உள்ளடங்கியிருப்பதுபோலவே (யோவா. 10:30), சரீரம், ஆத்துமா, மற்றும் ஆவி என்ற மூன்றும் ஒரு ஜீவியாக, முழுமையான வடிவமைப்பாக உள்ளடங்கி இருக்கின்றன.

சில வேளைகளில் நாம் ஆத்துமா மற்றும் ஆவி ஆகியவற்றிற்கு இடையில் ஒரு வித்தியாசத்தைத் தரவழைப்பதில் சிரமப்படுகின்றோம்.

இருப்பினும், இது வேறுபாடு எதுவும் நிலவுவதில்லை என்று அர்த்தப் படுத்துவதில்லை. சிலர், நமது உடல்களில் வாசம் செய்கின்ற ஆத்துமா என்று ஒன்றை நாம் பெற்றிருப்பதில்லை, ஆனால் “ஆத்துமா” என்பது - சவாசம் அல்லது உயிர்சக்தி என்ற ஆவியையும் உடலையும் கொண்டுள்ளதான - முழுமையான நபராக உள்ளது என்று முடிவு செய்துள்ளனர்.

இவ்விஷயம் “ஆத்துமா” என்று மொழிபெயர்க்கப்படுகிற வார்த்தைகள் பொதுவாக வாழ்வை அல்லது நம் வாழ்வைக் குறிக்கின்றன என்ற உண்மையால் குழப்பம் அடைவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஜீவனுள்ளவைகள் என்பது, விலங்குகள் (“ஜீவ ஜந்துக்கள்”; ஆதி. 1:20, 21, 24), மனிதன் (“ஜீவாத்துமா”; ஆதி. 2:7), மற்றும் உள்ளான மனுஷன் (“என் ஆத்துமா,” “அவளது ஆத்துமா,” “உன் ஆத்துமா,” “அவனது ஆத்துமா”; ஆதி. 27:4; 35:18; லேவி. 16:29; லூக். 12:20; நியா. 16:16) ஆகியவற்றை உள்ளடக்குகிறது. “ஆவி” என்பது காற்று, ஆவி அல்லது சவாசம் என்ற காணப்படாத சக்தி என்று அர்த்தப்படுவதால் இன்னொரு சிக்கல் எழுகிறது.

மனிதனின் மும்மடங்கு வடிவமைப்பு

சரீரம்

உடல் என்பது நமது வடிவமைப்பில் அழியக்கூடிய பாகமாக உள்ளது, இது “சாவுக்கேதுவான சரீரம்” (ரோமர் 6:12), “சாவுக்கினமான மாம்சம்” (2 கொரி. 4:11), “புறம்பான மனுஷன்” (2 கொரி. 4:16), மற்றும் “பூமிக்குரிய கூடாரம்” (2 கொரி. 5:1) என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

நமது உடல்கள் நாம் வாழுகின்ற மாம்சமாகிய பூமிக்குரிய வீடாக உள்ளது. இவற்றின் மூலம் நாம் நமது சரீரப்பிரகாரமான இருப்பைக் கொண்டுள்ளோம்.

ஆத்துமா

“ஆத்துமா” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள *nephesh* என்ற எபிரெய வார்த்தையும், *psuche* என்ற கிரேக்க வார்த்தையும், மாறுபட்ட அர்த்தங்களைக் கொண்டிருக்கலாம். இவைகள் எவ்வாறு மொழிபெயர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதைச் சந்தர்ப்பப் பொருள் மாத்திரமே தீர்மானிக்க முடியும். KJV வேதாகமம், *nephesh* என்ற வார்த்தையை இருபத்தொன்பது மாறுபட்ட வகைமுறைகளில் மொழிபெயர்த்துள்ளது. *Nephesh* என்பதற்குச் சமமான *psuche* என்ற கிரேக்க வார்த்தையும் KJV வேதாகமத்தில் பல்வேறு வகைகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

“ஆத்துமா” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள சொற்றொடர்கள் முழுமையான தனிநபர் (1 பேது. 3:20) என்பது போன்ற தனிச்சிறந்த குறிப்பாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதே சொற்றொடர்கள் ஜீவனை (மத். 2:20; 6:25) அல்லது உள்ளான மனுஷனை (மத். 10:28) - உணர்வுகள் (மாற். 14:34; யோவா. 12:27), பகுத்தறிவு (லூக். 12:19), மற்றும் ஆராதனை (லூக். 1:46) உட்பட - அதன் ஆவிக்குரிய பணிகளுடன், குறிப்பிடக்கூடும். தேவன் கூடத் தமது ஆத்துமாவைக் குறிப்பிடுகின்றார் (மத். 12:18; எபி. 10:38).

ஆவி

வேதாகமத்தில், *ruach* என்ற எபிரெய வார்த்தையும், *pneuma* என்ற கிரேக்க வார்த்தையும் மிகவும் அடிக்கடி “ஆவி” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன, இது உடல் சாராததாகக் காணப்படுகிற காற்று (ஆதி. 8:1; யோவா. 3:8), சவாசம் (ஆதி. 6:17), ஆவிக்குரிய ஜீவிகள் (சுக. 6:5; யோவா. 4:24; எபி. 1:14), உள்ளான பண்புகள் (யாத். 28:3; 1 கொரி. 4:21), அல்லது மனித ஆவிகள் (ஆதி. 45:27; 1 கொரி. 2:11) என்பதைக் குறிக்கிறது.

ஆவி என்பது ஆத்துமாவிலிருந்து வித்தியாசமானதாக உள்ளது. “ஆத்துமா” என்ற சொற்றொடர் (உடல் மற்றும் ஆவி உட்பட) முழுமையான நபரை, வாழ்வை அல்லது உள்ளான மனுஷனைக் (உடல் என்ற புறம்பான மனுஷனுக்கு நேரெதிராக; 2 கொரி. 4:16) குறிப்பிடக்கூடும். ஆவி என்பது ஒரு நபரின் தனிச் சிறப்பான வகையில் இயல்பான உடலிலிருந்து வேறானதாக தேவனுடைய உடல் சாரா வடிவமைப்புப் போன்ற பகுதியாக நமக்குள் இருக்கிறது (யோவா. 4:24), இது நாம் கர்ப்பத்தில் உருவானபோது தேவனால் தரப்பட்டது (பிர. 12:7; சுக. 12:1; எபி. 12:9).

நமது உடல்கள் என்பவை, உலகம் சார்ந்த, நமக்குள் இருக்கும் விலங்கின் பகுதியாக, பூமிக்குரிய நிலையில் நமது அடையாளத்துவமாக உள்ளது. “ஆத்துமா” என்பது வழக்கமாக, உடலில் வாழ்கின்ற மனிதனை அர்த்தப்படுத்துகிறது: “நீங்கள்” அல்லது “நான்.” நாம் மாம்சத்தில் இருக்கும்போது, நமது உடல்கள் நமது பூமிக்குரிய வீடுகளாக உள்ளன. உயிருள்ள ஆத்துமா ஒவ்வொன்றும் உலகம் சார்ந்த பகுதியான உடல் ஒன்றை, மற்றும் காணப்படாத, உடல்சாராத, மனித வடிவமைப்பில் தேவனுடைய சாயலான ஆவி ஒன்றைக் கொண்டுள்ளன(ர்). உடலை

மாத்திரம் நாம் குறிப்பிட்டால், நாம் ஆத்துமாவையும் ஆவியையும் பற்றிப் பேசுவதில்லை. ஆவியைப் பற்றி நாம் குறிப்பிட்டால், நாம் உடலைப் பற்றிப் பேசுவதில்லை. ஆத்துமாவைப் பற்றி நாம் குறிப்பிட்டால், நாம் முழுமையாக “உங்களை” அல்லது “என்னை” - உடலில் வாழ்கின்ற உள்ளான மனுஷனை (2 கொரி. 4:16) - அர்த்தப்படுத்தக் கூடும். ஒவ்வொரு நபருக்கும் ஒரு உடல் இருக்கிறது, ஆனால் நாம் வெறும் உடல்கள் மாத்திரமல்ல, நம் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு ஆவி இருக்கிறது, ஆனால் நாம் ஆவிகளுக்கு அதிகமானவர்களாய் இருக்கிறோம். நாம் ஆத்துமாக்கள், வாழ்கின்ற உயிர்ப்பொருள்கள் என்று அழைக்கப்படக் கூடும் அல்லது உலகம் சார்ந்த உடலுக்குள் இருக்கும் உயிர்ப்பொருளான ஆத்துமாவைக் கொண்டுள்ளவர்கள் என்று கூறப்படக்கூடும்.

முடிவுரை

மனித வடிவமைப்பு என்பது மூன்று பகுதிகளை உள்ளடக்கியிருக்கிறது: சரீரம், ஆத்துமா மற்றும் ஆவி. இதன் காரணமாக, உடலின் மரணம் என்பது நமக்குள் இருக்கிற ஆத்துமா மற்றும் ஆவி ஆகியவற்றின் மரணமாயிராது. மரணத்தின்போது நமது உடல்ரீதியான செயல்கள் ஒழிந்து போகும், ஆனால் ஆத்துமாவும் ஆவியும் உடலுக்கு வெளியே தொடர்ந்து இருக்கும்.

**KJV வேதாகமத்தில் NEPHESH மற்றும் PSUCHE என்ற
வார்த்தைகளின் பல்வேறு மொழிபெயர்ப்புகள்**

மூலம்	மொழிபெயர்ப்பு	எத்தனை முறை வருகிறது	உதாரணம்
1. <i>nephesh</i> (Hebrew)	“soul”	428	ஆதி. 2:7
	“life”	116	ஆதி. 9:4
	“mind”	15	ஆதி. 23:8
	“heart”	15	யாத். 23:9
	“person”	30	ஆதி. 14:21
	“self”	19	லேவி. 11:43
	“creature”	9	ஆதி. 1:21
	“body”	7	லேவி. 21:11
	“desire”	5	பிர. 6:9
	“pleasure”	4	உபா. 23:24
	“will”	4	சங். 27:12
“lust”	2	யாத். 15:9	
2. <i>psuche</i> (Greek)	“soul”	58	மத். 10:28
	“life”	40	மத். 2:20
	“mind”	3	அப். 14:2
	“heart”	1	எபே. 6:6